

Adın Geçmese de Bu Şiirde

– Polat Tek · 18 Eylül 2016

bi gün
kendimi sevmeye başladığımda
yaşattığın acılar da eriyecek...

biliyorum
izi kalacak o yaraların
fakat iyileşecek...
nefes almanın
özgürlüğüne adım adım koşacağım,
belki seni unutamayacağım
ama.../
sensiz yaşamının imkansız olmadığını
içimi çeke çeke öğreneceğim,
ve tutunacağım yağmur sonraları gökkuşağına....

öyle bir alışacağım ki yalnızlığa !
çıkıp gelsen dahi gözüm görmeyecek,
öyle bir alışacağım ki karanlığa !
güneş olup ısıtsan da istemeyeceğim,
bu defa bırak beni ne olur
sensizliğin keyfini sindire sindire sürmek istiyorum...

biliyor musun?
artık sonbaharlara da küsmeyeceğim
yaprak-yaprak dökülsem de hazanlarda,
yeni baştan filizleneceğim düştüğüm yerden.
ve hiçbir şeyi atmayacağım içime
çıkarcacağım içimdeki karaları,
öyle bir tutunacağım ki hayata sen bile şaşıracaksın...

anlayacağın

takmayacađım sensizliđi,
kırdığın yerden
bir daha kırılmayacağım,
yeniden bařlayacađım hayata...
karanlığa bir sözüm var:
"bir daha bir damla gözyařım akmayacak" diye
sözümü tutacağım yıldızlar şahidim olsun ki...

ardından
izikler çekeceđim geçmiřime,
artılar ekleyeceđim geleceđime,
seni düřünmekle geirmeyeceđim ömrümü,
kendimi yıpratmaktan da yorulдум
artık bildiğim mavilere koşacağım sensiz...

bil ki
tepeden tırnađa yansa da iim
esrik düřüncelerle kendimden gesem de o biçim
ben yine sensizliđe 'merhaba' diyeceđim
adın geçmese de bu şiirde...

Polat Tek
17 Eylül 2016